

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM

Broj: 41 0 K 107861 25 K
Visoko, 16.4.2026. godine,

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić uz sudjelovanje zapisničara Alme Uzunalić, u krivičnom predmetu protiv optuženog D.H. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj: T04 0 KT 0064073 25 od 01.09.2025. godine, nakon održanog javnog, glavnog pretresa dana 16.4.2026. godine u prisustvu kantonalne tužiteljice Dženaide Kapić, optuženog D.H. i njegovog branitelja Lemeš Tarika, advokata iz Visokog, donio je i dana 16.4.2026. godine javno objavio sljedeću:

PRESUDU

OPTUŽENI: D.H. , sin H. i L. rođene H., rođen ... godine u B., JMB ..., nastanjen u mjestu M. na broju ..., grad V., državljanin BiH, po narodnosti Bošnjak, pismen, sa završenom SSS, po zanimanju autolimar, nezaposlen, neoženjen, srednjeg imovnog stanja, osuđivan

KRIV JE

što je:

- Dana 31.05.2025. godine, oko 15:30 sati, na području grada V., u ulici M. broj ..., u porodičnoj kući u kojoj u zajedničkom domaćinstvu živi sa svojom majkom L.H. i sestrom A.H., u alkoholisanom stanju, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svoje majke L. i sestre A., na način da im je govorio da su kurve, prijetio im da će ih ubiti, zaklati i zapaliti, nakon čega je sa stola uzeo jednu keramičku šoljicu u kojoj se nalazio čaj, te isti posuo po majci i sestri, nakon čega je šoljicu bacio i pogodio sestru A., iako je znao i bio svjestan da na taj način nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje članova svoje porodice sa kojim živi u zajedničkom domaćinstvu, što je i htio, da bi potom nastavio da psuje i da sestri i majci prijeti govoreći im da će ih ubiti, nakon čega su po prijavi na lice mjesta pristupili policijski službenici PS Visoko te ga lišili slobode,

Dakle, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje članova svoje porodice sa kojima živi u zajedničkom domaćinstvu,

čime je učinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Pa sud optuženog D.H. na osnovu istog zakonskog propisa, uz primjenu članova 41. stav 1 tačka a), 42, 43., 49. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka i to troškova paušala u iznosu od 50,00 KM sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećena A.H. se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje da isti može ostvarivati u parničnom postupku.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), je optužnicom broj: T04 0 KT 0064073 25 od 01.09.2025.godine optužilo D.H. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,.

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 9.9.2025.godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji dana 26.12.2025. optuženi D.H. je, u prisustvu svog branitelja, izjavio da nije kriv za krivično djelo koja mu se stavljaju na teret te je sud zakazao glavni pretres.

Na glavnom pretresu održanom dana 16.4.2026. godine, prije početka izvođenja preostalih dokaza, optuženi D.H. je u prisustvu i nakon konsultacija sa svojim braniteljem, izjavio da u cjelosti priznaje izvršenje krivičnog djela koje mu se optužnicom stavlja na teret.

S obzirom da je optuženi D.H. u cjelosti priznao izvršenje krivičnih djela sud je u smislu člana 280. ZKP FBiH, izvršio uvid i čitanje dokaze tužilaštva i to: Standardizirani policijski izvještaj MUP ZDK, PS Visoko broj: F 04-10-1734/25 od 31.05.2025. godine sa tekstualnim sadržajem, , isprintani alkotest na ime D.H. od 31.05.2025. godine, Rješenje Općinskog suda u Visokog broj: 41 0 Pr 106775 25 Zm od 31.05.2025. godine, Izvod iz kaznene evidencije za D.H. od 13.06.2025. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka L.H., PS Visoko broj: 08-02-09/1-690/25 od 31.05.2025. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka A.H., PS Visoko broj: 08-02-09/1-691/25 od 31.05.2025. godine. Odbrana nije imala dokaznih prijedloga i nije imala prigovora na dokaze tužilaštva.

Iz iskaza oštećene L.H., majke optuženog, proizilazi da je predmetnog dana u kući u kojoj žive, došla do nje njena kćerka A. i rekla joj da je optuženi tjera iz kuće i naziva kurvom i da je nakon toga optuženi ušao u kuću i uzeo šolju s čajem koja je bila ispred nje i polio čajem i A. i nju nakon čega je A. pogodio tom šoljom i tada ima rekao da su kurve, da će ih pobiti, zaklada i da to nije prvi puta da se optuženi ovako ponaša a nakon navedenog je nastavio vrijeđati i nju i njenu kćerku A.. Navodi da je optuženi dobar kada ne pije ali kada se napije (alkohola) da je onda problematičan. jasno proizilaze sve radnje koje su nevedene u izreci presude. Iskaz svjedokinje A.H., sestre optuženog u cjelosti potvrđuje iskaz oštećene L.H.. Također i materijalni dokazi potvrđuju navedeno jer iz alko testiranja proizilazi da je optuženi prdmetnog dana imao 1,23promila alkohola pri testiranju, a da su mu rješenjem ovog suda bila određene zaštitne mjere zabrane prilaska i dr prema obje oštećene u trajanju od šest mjeseci i sve zbog

predmetnog događaja a da iz SPIja proizilazi da su policijski službenici predmetnog dana postupali po prijavi oštećene L.H. zbog problema sa sinom D.H. om. Sve navedene dokaze, na koje odbrana nije imala primjedbi, sud je prihvatio kao tačne i istinite i takve da su saglasi jedni drugim i da u svojoj sveukupnosti čine logičnu cjelinu.

Po ocjeni suda, a imajući u vidu način i prirodu izvršenja predmetnog krivičnog djela i činjenice koje proizilaze iz izvoda iz kaznene evidencije od 13.06.2025. godine da je optuženi već ranije osuđivan za isto krivično djelo, optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, jer je optuženi znao da je zabranjeno vrijeđati, prijetiti i poduzimati druge radnje opisane u izreci presude prema članovima svoje porodice a posebno prema majci i sestri kao ženama, jer je ponašanje koje je opisano u izreci presude zaista nasilje i drsko i bezobzirno ponašanje kojim se može ugroziti mir i tjelesnu cjelovitost i duševno zdravlje svojih članova porodice ali je i pored svega navedenog to uradio jer je to htio, te se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela.

Time su ispunjena sva obilježja bića krivičnog djela iz člana 222. stav 2. u vezi stave 1. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela "Nasilje u porodici" koje glasi: "(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine. (2) Ko krivično djelo iz stava 1. ovog člana učini prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom kućanstvu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine"

I priznanjem optuženog koje je u potpunosti i u skladu sa predloženim dokazima, nesumnjivo je dokazano da je isti počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Na poziv suda odazvala se oštećena L.H. (oštećena H.A. obavijestila sud da nije u mogućnosti pristupiti pred sud jer ide u inostranstvo) koja je pred sudom izjavila: "ne tražim ja od njega ništa samo da on mene ne dira, on napravi problem i onda nestaje, samo nek se ne napija, nek mene ne dira, ja sam starija žena meni treba moj mir, ja ko roditelj ne tražim ništa samo nek mene ne dira i ne tražim da mu sud izrekne strogu kaznu."

Sud napominje da je sam zakonodavac za predmetno krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH¹ propisao kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca do tri godine zatvora i da je sud u svakom konkretnom predmetu obavezan da cijeni sve okolnosti konkretnog slučaja.

Stoga je sud u ovom predmetu u skladu sa odredbom člana 49. KZ FBiH iz razloga koji će biti opisani u nastavku (zbog ranije osuđivanosti optuženog za isto krivično djelo) zaključio da je

¹ Sud ovdje mora ukazati da su navedene odredbe člana 222. KZ FBiH izmjenjene izmjenama i dopunama Krivičnog zakona FBiH ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03 - ispr., 21/04 - ispr., 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16, 75/17 i 31/23) koje su objavljene u Službenim novinama FBiH broj 58/25 od 01.08.2025. godine i primjenjuju se od 09.08.2025. godine ali da se na ovaj konkretni predmet ima primijeniti zakon koji je važio do donošenja tih izmjena i dopuna tj. prethodno citirana zakonska odredba i kao zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela za koje se optuženi tereti ali i kao povoljniji zakon za optuženog jer su navedenim izmjenama i dopunama propisani strožiji minimum zapriječene kazne za krivično djelo iz stave 2. člana 222. KZ FBiH, te su šire postavljena bitna obilježja tog tj. osnovnog oblika izvršenja predmetnog krivičnog djela.

jedina vrsta krivično-pravne sankcije kojom se postiže propisana svrha kažnjavanja kazna efektivnog zatvora i kaznu optuženom izrekao i odmjerio u skladu sa Krivičnim zakonom, imajući u vidu svrhu kažnjavanja i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, odnosno, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir i razmotrio ličnost učinioca, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela, materijalne i porodične prilike, i stepen krivice ali i jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra. Od olakšavajućih okolnosti sud je cijenio priznanje krivnje optuženog prije početka izvođenja dokaza čim je dao doprinos ekonomičnosti i efikasnosti postupka ali i doprinos da oštećene ne prolaze ponovnu traumatizaciju svjedočenjem pred sudom. Drugih olakšavajućih okolnosti sud nije pronašao na strani optuženog. Navod branitelja da optuženi nakon predmetnog događaja nije počinio bilo kakve radnje nasilja sud ne može prihvatiti kao olakšavajuću okolnost jer je obaveza svakog člana porodice da se pristojno i dostojanstveno ponaša i ne čini radnje nasilja u porodici a u konkretnom slučaju optuženom su bile određene i zaštitne mjere i da je bilo šta optuženi uradio isti bi počinio krivično djelo kršenja zaštitnih mjera koje je propisano Zakonom o zaštiti od nasilja u porodici i zaštiti žena u Federaciji Bosne i Hercegovine. Isto tako u konkretnom slučaju, nezaposlenost optuženog se ne može cijeniti kao olakšavajuća okolnost sama po sebi jer isti sudu nije dostavio razloge nezaposlenosti (da traži posao a da isti ne može naći, da je zdravstveno nesposoban za rad i sl) a isti evidentno kupuje alkohol i pije isti (i ovo djelo je počinio u alkoholisanom stanju) što znači da ipak ima neki vid prihoda koji pre sudom nije razjasnio. Stoga, drugih olakšavajućih okolnosti sud na strani optuženog nije pronašao. Uvidom u izvod iz kaznene evidencije od 13.6.2025. godine za optuženog sud je utvrdio da je optuženi do sada dva puta osuđivan za isto krivično djelo u toku 2024. godine (predmeti ovog suda broj: 41 0 K 098309 23 Kps i 41 0 K 099267 23 K) i da mu je jednom izrečena mjera upozorenja uvjetna osuda a drugi puta kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci i navedeno je sud cijenio kao otežavajuću okolnost. Također sud je cijenio kao otežavajuću okolnost i činjenicu broja oštećenih u ovom predmetu tj. da je optuženi predmetno krivično djelo počinio prema dvije oštećene osobe i to žene a isto je kažnjivo i u slučaju da se isto poćini i prema samo jednom članu porodice. Drugih otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud nije pronašao. Stav oštećene, kao majke i roditelja optuženog, da ne traži da sud izrekne optuženom strogu kaznu, a obzirom da ista traži svoji mir, sud nije cijenio ni kao otežavajuću ni kao olakšavajuću okolnost kada se ima u vidu cjelokupnost iskaza iste pred sudom.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetna krivična djela sud je optuženom, za poćinjeno produženo krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 /jedne/ godine (kaznu zatvora u kraćem trajanju sud nije mogao utvrditi obzirom na utvrđene otežavajuće okolnosti Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova izrečena kazna zatvora preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja propisana Krivičnim zakonom FBiH.

Sud nalazi da bi blaža kazna poslala pogrešnu poruku ne samo eventualnom krugu osoba koje se ponašaju na potpuno identičan ili sličan način, nego i društvu u cjelini. Dodatno, sud ističe da blažom kaznom u odnosu na konkretnog optuženog, a imajući u vidu sve okolnosti poćinjenja krivičnog djela, kao i njegov subjektivni odnos prema istom, ne bi bilo moguće ostvariti prvenstveno svrhu specijalne prevencije, odnosno ista ne bi imala vaspitni uticaj na optuženog da shvati nedopustivost, neprimjerenost i društvenu neprihvatljivost svog postupanja. Obzirom

na sve navedeno, sud smatra da se u konkretnom slučaju samo efektivnom kaznom zatvora prema optuženom, na način kako je to naprijed obrazloženo, može postići svrha kažnjavanja predviđena članom 42. Krivičnog zakona FBiH, zbog čega je cijeneći sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti i naročito olakšavajuće okolnosti, optuženom izrekao kaznu zatvora kao u izreci presude. Sud kod ispunjenja cilja generalne prevencije mora ukazati da je Zakon o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u FBiH zaštitu porodice proglasio kao javni interes propisan u članovima 3. i 4. Zakona o zaštiti od nasilja u porodici i nasilja prema ženama u FBiH koji glasi:“(Cilj zakona) Cilj ovog zakona je zaštita žrtava nasilja u porodici i nasilja prema ženama (u daljnjem tekstu: nasilja), te suzbijanje i prevencija ovog nasilja kojim se krše ljudska prava i slobode koja su zagarantirana ustavima, zakonima, Konvencijom Vijeća Evrope o sprečavanju i borbi protiv nasilja prema ženama i nasilja u porodici i prihvaćenim međunarodnim ugovorima. (Javni interes) Zaštita od nasilja je od javnog interesa za Federaciju, kantone, gradove i općine u Federaciji“.

Na osnovu člana 202. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, sud je obavezao optuženog da je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka iznos od 50,00 KM u vidu troškova paušala u sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja jer pred sudom nisu predloženi dokazi da bi plaćanjem navedenog iznosa troškova krivičnog postupka bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sud je oštećenu A.H. uputio da imovinskopравни zahtjev, koji je postavila u izjavi datoj u toku istrage, ostvaruje u parničnom postupku a obzirom da oštećena L.H. pred sudom nije postavila imovinsko pravnih zahtjev prema optuženom sud o istom nije ni odlučivao.

Imajući u vidu sve navedeno i donesena je odluka kao u izreci.

ZAPISNIČAR

Alma Uzunalić

SUDIJA

Amir Bajrić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od prijema presude, u tri primjerka.